

at der ikke skal være nogen Misforstaaelse med Hensyn til Lønningsudvalgets Stilling til dette Spørgsmaal. Vi ønsker for det første at betone, at disse Tillæg ikke er at opfatte som Dyrtidstillæg. Det er midlertidige Lønningstillæg til en Klasse Funktionærer, der paa Grund af Forholdene er kommet i en særlig vanskelig Situation. Det betonedes for saa vidt ogsaa den ærede Ordfører, men jeg ønsker netop af Hensyn til Konsekvenserne for andre Etaters Afdelinger at betone, at hvis disse Tillæg havde været motiverede som Dyrtidstillæg, havde Lønningsudvalget taget en anden Stilling til dette Spørgsmaal.

Jeg ønsker dernæst paa Lønningsudvalgets Vegne at sige, at vi ikke kan godkende de Satser, som er lagte til Grund for denne Beregning. Disse Satser er hentede fra Universitetskommissionens Betænkning, men det er Satser, som Lovgivningsmagten ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling til, og som den ikke uden videre kan legalisere. Det er muligt, at disse Satser bliver de endelige, naar vi har haft Lønningsloven for disse Institutioner til Drøftelse her i Tinget, derom kan vi intet vide, men naar de to Trediedele af Differencen mellem den nuværende Lønning og disse af Universitetskommissionen foreslaaede Lønninger er lagt til Grund, tager Lønningsudvalget alt muligt Forbehold med Hensyn til vor endelige Stilling og betoner, at disse Satser intet Forbindende har med Hensyn til dem, vi eventuelt kommer til. Naar vi har sat Maksimalsatsen til 2,000 Kr., vil jeg gøre den Bemærkning, at den har vi hentet fra Lønningsloven af 3. Juli i Fjor, som angaar Rigsarkivet, Biblioteket og Museerne, og der er der for Portnerne uden Fribolig i Institutionen sat denne Maksimalsats. Uden i øvrigt at inkludere os paa en Kvalitetsvurdering af de Stillinger, der er Tale om for de her omtalte Funktionærers Vedkommende, mener vi, at vi, naar vi sætter denne Maksimalsats, ogsaa paa dette Omraade har taget et saadant Forbehold, som vi mener det har været nødvendigt for os at tage med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Moltesen: Det vil sikkert glæde de fleste her i Landet, at vi faar istandsat

St. Knuds Kloster i Odense saaledes, som det er foreslaaet ved Ændringsforslag Nr. 233, men jeg vil benytte Lejligheden til at bede den højtærede Kultusminister om, at der maa blive taget Hensyn til Nationalmuseets Anden Afdelings Ønske med Hensyn til det gamle Benediktiner-Nonnekloster Stubber ved Stubbergaard. Det maa reddes og reddes snart, hvis det ikke helt skal forgaa. Det er de faa Rester af et Benediktiner-Nonnekloster, vi har tilbage her i Landet, og det er Rester af stor Værdi. Det vil ikke dreje sig om mere end nogle Hundrede Kroner. Nationalmuseet har flere Gange været ved Ministeriet om denne Sag, men har ikke kunnet komme nogen Vegne, jeg vil haabe det nu vil lykkes, naar Nationalmuseet kommer igen. Gaarden har i denne Tid skiftet Ejer, saa det er netop i Øjeblikket meget nødvendigt, at der gøres noget.

Jeg vil endnu blot i Tilslutning til de stillede Ændringsforslag sige, at med Hensyn til Universitetsbiblioteket er de sikkert meget berettigede, men at der var noget, man nok i denne Bibliotekssammenhæng kunde have ventet. Vi har jo faaet den smukke Bygning til det kongelige Bibliotek, men foran det kongelige Bibliotek ligger der en Plads, der virker som en Skarnager paa alle, som kommer dør. Naar man rejser i Udlandet og træffer biblioteksinteresserede Mennesker og de taler om København, udtrykker de Anerkendelse af vort Biblioteksvæsen, men de undlader ikke at bemærke, at de forstaaer ikke det Kulturniveau, vi staar paa, naar de mindes den Plads, som findes foran det kongelige Bibliotek. I Virkeligheden er alt, hvad der mangler, blot en Bevilling til Arbejds løn, der skal ikke foretages andet end en Del Jordarbejde; der ligger Planer rede, jeg tror udarbejdede af Slotsarkitekten og Arkitekt Magdahl-Nielsen. Jeg synes, det var noget, vi kunde tage fat paa endnu i Vinter, derved kunde vi ogsaa skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Vi kan i Virkeligheden ikke være bekendt at lade Pladsen ligge i den Tilstand, hvori den nu ligger. Jeg har en Fornemmelse af, at den højtærede Finansminister ikke vil være utilbøjelig til at skaffe de Penge, som er nødvendige, og jeg vil derfor anbefale, at dette Arbejde maa blive